

Teksten

Dolcissimo sospiro

Dolcissimo sospiro
ch'esci da quella bocca
ove d'amor ogni dolcezza fiocca,
deh, viene a raddolcire
l'amaro mio dolore,
ecco ch'io t'apr'il core,
ma folle a chi ri dico il mio martire
ad un sospiro errante
che forse vola in sen ad altro amante.

What greater griefe

What greater griefe
then no reliefe in deepest woe,
death is no friend
that will not end such hearts sorrow.
Helpe ! I do crie, no helpe is nie,
but winde and ayre,
which, to and fro,
do tosse and blow all to dispaire.
Sith then dispaire I must,
yet may not die,
no man unhappier
lives on earth than I.

'Tis I that feele
the scornefull heele of dismall hate,
My gaine is lost, my losse cleere cost ;
repentance late,
So I must moane, bemoan'd of none.
O bitter gall !
Death, be my friend,
with speed to end and quiet all.
But if thou linger,
in dispaire to leave mee,
I'll kill dispaire with hope,
and so deceive thee.

Dovrò dunque morire

Dovrò dunque morire,
a che di nuovo io miri
voi, bramata cagion de miei martiri?
Mio perduto tesoro,
non poter dirvi, pria ch'io mora: 'Io
Moro'? O miseria inaudita,
non poter dir a voi: 'Moro, mia vita'.

Allerzoetste zucht,
die een mond verlaat waaruit alleen
maar de zoete liefde ontsnapt;
Oh, kom en verzoet mijn bittere smart.
Zie, ik open mijn hart voor u.
Maar dwaas die ik ben, voor wie herhaal
ik al mijn kwellingen? Voor een
zwerfende zucht die misschien naar
de boezem van een andere minnaar
drijft?
[JN]

Wat is er erger dan geen verlichting
in het diepste verdriet?
De dood is geen vriend, als hij geen
einde maakt aan zo'n hartzeer.
Help! roep ik, maar geen hulp is nabij,
slechts wind en lucht,
die heen en weer blazen
en alles naar wanhoop voeren.
Aangezien ik dan toch moet wanhopen,
maar niet mag sterven,
leeft er geen ongelukkiger mens
op aarde dan ik.

Ik voel de minachtende hiel
van grimmige haat,
Mijn winst is verlies, mijn verlies kost
me alles; spijt komt te laat.
Dus moet ik klagen, en door niemand
beklaagd worden. O bittere smart!
Dood, wees mijn vriend,
kom spoedig en breng rust aan mijn
hart. Maar als je aarzelt,
en mij in wanhoop achterlaat,
zal ik de wanhoop doden met hoop,
en jou zo misleiden, inderdaad.

Ik zal dus moeten sterven voordat ik u,
zoete oorzaak van mijn pijn,
weer zal kunnen zien?
Zal ik u niet kunnen zeggen,
voor ik zal sterven: Ik sterf?
Ach, ongehoorde ellende, om niet tegen
u te kunnen zeggen: ik sterf, mijn
leven.
[AK]

Crud'Amarilli

Crud'Amarilli, che col nom'ancora
D'amar, ahi lasso! amaramente insegna,
Amarilli, del candido ligustro
Più candida più bella,
Ma de l'aspido sordo
E più sorda più fêra e più fugace,
Poi che col dir t'offendo,
I' mi morrò tacendo.

S'amor non è

S'amor non è,
che dunque è quel ch'io sento?
Ma s'egli è amor,
perdio, che cosa et quale?
Se bona, onde l'effecto aspro mortale?
Se ria, onde sí dolce ogni tormento?

S'a mia voglia ardo,
onde 'l pianto e lamento?
S'a mal mio grado, il lamentar che vale?
O viva morte, o dilectoso male,
come puoi tanto in me,
s'io no 'l consento?

Et s'io 'l consento,
a gran torto mi doglio.
Fra sí contrari vènti in frale barca
mi trovo in alto mar senza governo.

Sí lieve di saver, d'error sí carica
ch'i' medesimo non
so quel ch'io mi voglio, et tremo a
mezza state, ardendo il verno.

Wrede Amaryllis, die met de naam nog
steeds bitterlijk, helaas! een teken van
liefde draagt, Amaryllis, witter en
mooier dan de witte liguster,
maar dover en trotser en vluchtiger
dan de dove gifslang.
Aangezien mijn woorden je beledigen,
zal ik nu maar zwijgend sterven.
[AK]

Als dit geen liefde is,
wat is het dan dat ik voel?
Maar als het wel liefde is,
in godsnaam, wat en hoe is het?
Als het iets goeds is, waar komt dan
dat bittere dodelijke effect vandaan?
Als het iets slechts is, waarom is elke
kwelling dan zo aangenaam?

Als ik brand uit eigen wil,
vanwaar dan mijn klagen en wenen?
Als ik graag pijn lijd, wat is dan de zin
van mijn klacht? Oh levende dood, oh
aangenaam lijden, hoe kun je in mij
zoveel teweegbrengen, zonder mijn
toestemming?

En als ik het toch toesta,
dan beklaag ik me zeer ten onrechte.
Tussen zo tegenstrijdige winden,
en in een gammal bootje, bevind ik me
op open zee zonder besturing.

Zo licht met wijsheid, en zo zwaar met
dwaling beladen, weet ik zelf niet meer
wat ik wil. En ril ik midden in de zomer,
en 's winters brand ik.

The Dark is my Delight

The dark is my delight:
so is the nightingale's.
My music's in the night;
so is the nightingale's.
My body is but little;
so is the nightingale's.
I love to sleep against the prickle;
so doth the nightingale.

De duisternis is mijn vreugd:
zo ook die van de nachtegaal.
Mijn muziek klinkt in de nacht:
zo ook die van de nachtegaal.
Mijn lichaam is maar klein:
zo ook dat van de nachtegaal.
Ik slaap graag tussen de doornen:
de nachtegaal net zo.

Now what is love ?

Now what is Love, I pray thee tell?
It is that fountain and that well
where pleasures and repentance dwell.
It is, perhaps, that sauncing bell
that tolls all into heaven or hell.
And this is Love, as I hear tell.

Yet what is Love, I pray thee say?
It is a pretty shady way
as well found out by night as day,
it is a thing will soon decay.
Then take the vantage whilst thou may.
And this is Love as I hear say.

Now what is Love, I pray thee show?
A thing that creeps, it cannot go;
a prize that passeth to and fro;
a thing for one, a thing for more.
And he that proves shall find it so.
And this is Love, as I well know.

Wat is de liefde? Vertel het mij.
Zij is die bron, die diepe vij,
waar vreugde woont en spijt nabij.
Wellicht die klank van 't klokje, blij, dat
allen luidt tot hemel... of tot hel erbij. En
dát is liefde, hoor ik, vrij.

Maar wat is liefde? Zeg het me dan.
Een schaduwrijk en stil bestaan,
te vinden in de nacht en 't vroege
dagenstaan. Het slijt snel weg, geen blij
bestaan. Dus grijp het, zolang het nog
kan. En dát is liefde, volgens plan.

Wat is de liefde? Laat het me zien.
Een prijs die wisselt, heen en weer
geschiedt; voor één bedoeld, maar
velen doen ermee. Wie haar probeert,
ervaart het aan den lijve.
En dát is liefde, dat weet ik zeker.

Amor, io parto

Amor, io parto, e sento nel partire
Al penar, al morire,
Ch'io parto da colei ch'è la mia vita,
Se ben ella gioisce
Quand'il mio cor languisce.
O durezza incredibil'e infinita
D'anima ch'l suo core
Può restar morto, e non sentir dolore!
Ben mi trafigge amore
L'aspra mia pen', il mio dolor pungente,
Ma più mi duol il duol ch'ella non sente.

Liefde, ik verlaat je,
en tijdens mijn vertrek sterf ik
langzaam, want ik ga weg bij mijn
geliefde, zij is mijn leven, ondanks dat
zij geniet van mijn falende hart.
Ach, hoe ongeloofelijk wreed
kan iemand zijn?
Ze rouwt niet wanneer mijn hart sterft.
Ik ben doorboord door de liefde,
verbitterd door de pijn en gestoken
door mijn verdriet. En toch doet haar
onverschilligheid mij het meeste pijn.

Why stays the bridegroom?

Why stays the bridegroom to invade
her that would be a matron made ?
'Good night', whilst yet we may,
'Good night to you, a virgin.' say.

Tomorrow rise,
the same your mother is,
and use a nobler name.

Speed well in Hymen's war,
that what you are
by your perfections, we
and all may see.

Weep, weep, mine eyes

Weep, weep, weep, mine eyes ;
my heart can take no rest.
Weep, weep, mine heart ;
mine eyes shall ne'er be blest.
Weep eyes, weep heart, and both this
accent cry.
'A thousand thousand deaths I die.'

Aye me ! Ah, ah cruel Fortune.
Aye me ! Now, Leander,
to die I fear not !
Death do thy worst ; I care not!
I hope when I am dead in Elysian plain
To meet ; and there with joy,
there we'll love again.

Waarom wacht de bruidegom met
naderen van zij die graag tot
echtgenote wordt gemaakt?
'Goedenacht', zolang het nog kan,
'Goedenacht, maagd,' zegt hij dan.

Sta morgen op
zoals je moeder is,
en draag een edeler naam.

Wees dapper in Hymens strijd,
opdat wij allen,
in jouw volmaaktheid,
zien wie je werkelijk bent.

Ween, ween, ween, mijn ogen;
mijn hart kent geen rust.
Ween, ween, mijn hart;
mijn ogen zullen nooit gezegend zijn.
Ween, ogen; ween, hart;
en roep dit samen uit:
'Duizend duizend doden sterf ik.'

Ach mij! Ah, wrede Fortuna!
Ach mij! Nu, Leander,
ik vrees de dood niet!
Dood, doe het ergste; het kan me niet
schelen! Ik hoop, wanneer ik gestorven
ben, op het Elyzeese veld, jou te
ontmoeten; en daar, vol vreugd,
zullen wij weer liefhebben.